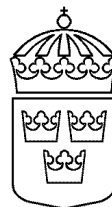

Socialförsäkringsutskottets yttrande

1995/96:SfU3y

EU:s regeringskonferens 1996

1995/96
SfU3y

Till utrikesutskottet

Utrikesutskottet har den 30 januari 1996 beslutat att bereda bl.a. socialförsäkringsutskottet tillfälle att avge yttrande över regeringens skrivelse 1995/96:30 EU:s regeringskonferens 1996 jämte motioner i de delar som har samband med utskottets beredningsområde.

Socialförsäkringsutskottet yttrar sig nedan om skrivelsens avsnitt 7.6 Arbetstagarnas rättigheter och 9 Samarbete i rättsliga och inrikes frågor samt motionerna U19 yrkande 5, U20, U21 yrkandena 5 och 37, U22 yrkandena 50 och 51, U23, U25 yrkande 20, U29 yrkandena 45 och 46 och U30 yrkande 1, allt i den mån socialförsäkringsutskottets beredningsområde berörs.

Inledning

I skrivelsen lämnar regeringen en redogörelse för förberedelsearbetet inför EU:s regeringskonferens 1996 samt för vissa principiella ställningstaganden i de frågor som konferensen kan komma att behandla.

Regeringen uppger i skrivelsen att samarbetet inom EU främst grundar sig på fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen (Parisfördraget), fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (Romfördraget), fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratomfördraget) och fördraget om Europeiska unionen (Maastrichtfördraget). De tre förstnämnda fördragen utgör den s.k. första pelaren i vilken medlemsstaterna har överlåtit vissa beslutsbefogenheter till gemenskaperna. Genom Maastrichtfördraget har samarbetet utvidgats till den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (andra pelaren) och till det rättsliga och inrikespolitiska området (tredje pelaren).

Fördragsändringar kan ske genom att en medlemsstat eller kommissionen föreslår ändringar till rådet. Rådet kan därefter inleda ett ändringsförfarande genom att kalla samman en regeringskonferens. Enligt Maastrichtfördraget (artikel N.2) skall en regeringskonferens sammankallas år 1996 för att undersöka vilka bestämmelser i fördraget som skall revideras i enlighet med de mål som anges i fördragets inledning.

De frågor som kommer att behandlas vid konferensen är enligt regeringen inte nya. Flertalet av dem är föremål för uppmärksamhet i det löpande samarbetet, och Sverige kommer att söka uppnå sina målsättningar i EU såväl i det löpande samarbetet som vid regeringskonferensen. Konferensen är en förhandling mellan EU:s medlemsländer om ändringar i fördragen. Fördragsförändringar kräver enighet medlemsländerna emellan. Detta gör enligt regeringen att kompromisser blir nödvändiga. Sverige bör konstruktivt verka för sådana och kommer att verka för sina mål med unionssamarbetet även efter konferensens slut.

Arbetslagarnas rättigheter (avsnitt 7.6)

I skrivelsen uppges att frågor som behandlas i det sociala protokollet rör bl.a. arbetslagarnas rättigheter. Sverige bör därför verka för att det sociala protokollet skrivs in i fördraget, dvs. att innehållet i de sju artiklarna i avtalet förs in i unionsfördragets avdelning II (Romfördraget) och därmed kommer att gälla i samtliga medlemsstater. Det sociala protokollet skulle därmed avskaffas.

I motion U20 (delvis) begär Kurt Ove Johansson (s) ett tillkännagivande om fördragsförändringar för att utveckla den sociala dimensionen. Motionären uppger bl.a. att regeringen bör verka för att ministerrådet skall kunna fatta beslut om miniminormer inom hela det sociala området.

Alf Svensson m.fl. (kds) uppger i motion U21 att Europarådets sociala stadga och den sociala stadga som 1989 ratificerades av elva medlemsstater bör föras in i EU:s fördrag. I yrkande 5 (delvis) begärs ett tillkännagivande härom.

I motion U23 (delvis) av Carl Bildt m.fl. (m) understryks bl.a. att socialpolitik, socialförsäkringar och sociala transfereringar inte skall vara gemenskapspolitik. Motionärerna begär ett tillkännagivande härom.

Den sociala dimensionen är ett begrepp som i EU-sammanhang i första hand omfattar de områden som i Sverige i huvudsak hänförs till arbetsmarknadsfrågor i vid bemärkelse: rent arbetsrättsliga frågor, arbetsmiljöfrågor, sysselsättningsfrågor samt jämställdhet inom arbetslivet m.fl. frågor.

Målsättningen att stärka den sociala dimensionen resulterade i att elva av EG:s medlemsländer – Storbritanien ställde sig utanför – i december 1989 antog EG:s sociala stadga om grundläggande sociala rättigheter för arbetstagare. Denna stadga är att betrakta som ett allmänt åtagande för medlemsländerna att se till att de grundläggande sociala rättigheter som stadgan behandlar garanteras i respektive land. I anslutning till antagandet av stadgan presenterade kommissionen ett handlingsprogram för dess genomförande.

Vid Maastrichtmötet ingick de nämnda elva medlemsländerna ett mellanstatligt avtal utanför fördraget där man förbinder sig till ytterligare insatser inom det sociala området. I ett särskilt protokoll – det s.k. sociala protokollet – som slöts mellan samtliga medlemsländer medger Storbritannien att de övriga elva medlemsländerna går vidare i det gemensamma arbetet på det sociala området med utnyttjande och hjälp av gemenskapens institutioner och

procedurer, utan att Storbritannien tar del i vare sig förberedelsearbete eller beslut. Avtalet mellan de elva fogades till det sociala protokollet som en bilaga. Vanligen används beteckningen ”sociala protokollet” med syftning på såväl det särskilda protokollet som det till detta fogade avtalet.

Det sociala protokollet innebär en utökad kompetens för gemenskapen och utvidgat område för majoritetsbeslut. På det sociala området skall dock enligt art. 2 rådet fatta sina beslut enhälligt.

Det sociala protokollet anger bl.a. att lagstiftningen skall utformas som minimidirektiv. En medlemsstat kan således utan hinder behålla eller införa mer långtgående bestämmelser.

Som framgått behandlar det sociala protokollet frågor som till stora delar ligger utanför utskottets beredningsområde. Protokollet innebär emellertid även en överenskommelse mellan medlemsländerna att utveckla det gemensamma arbetet på socialförsäkringsområdet. Utskottet kan såvitt gäller detta område dela regeringens uppfattning att det är av väsentlig betydelse att protokollet förs in i unionsfördragets avdelning II. Detta skulle innebära att inte något land inom unionen skulle kunna tillämpa sämre villkor än de minimikrav som föreligger eller kan komma att föreligga inom området. Utskottet förutsätter att regeringen väl tar till vara de möjligheter som föreligger att verka i nämnda riktning och avstyrker bifall till motion U23 (delvis).

Syftet med motionerna U20 (delvis) och U21 yrkande 5 (delvis) får anses tillgodosett med vad utskottet anfört ovan.

Europarådets sociala stadga är en motsvarighet till konventionen för mänskliga rättigheter inom området för ekonomiska och sociala rättigheter. Stadgan innehåller artiklar med bestämmelser om bl.a. sysselsättnings- och utbildningspolitik, arbetsvillkor och arbetarskydd, förenings- och förhandlingsfrihet, socialförsäkring och andra sociala trygghetsanordningar. Den innehåller också skydd för migrerande arbetskraft. Syftet med stadgan är att i medlemsländerna garantera sociala rättigheter samt höja levnadsstandarden och öka den sociala välfärden. Stadgan har ratificerats av bl.a. samtliga EU:s medlemsstater. Fördragsslutande stat skall vartannat år tillställa Europarådets generalsekreterare en rapport avseende tillämpningen av de artiklar som ratificerats. Rapporterna granskas av oberoende experter och regeringstjänstemän samt även av den parlamentariska församlingen. Utskottet anser inte att det finns skäl att föra in stadgan i EU:s grundfördrag. Motion U21 yrkande 5 (delvis) bör avstyrkas.

Samarbete i rättsliga och inrikes frågor (avsnitt 9)

Regeringen uppger i skrivelsen att syftet med samarbetet i rättsliga och inrikes frågor är att – med bibehållen säkerhet och trygghet för medborgarna – uppnå fri rörlighet för personer. Detta innebär enligt regeringen på sikt en avveckling av inre gränskontroller och andra åtgärder vilket kommer att underlätta för personer att fritt röra sig över gränserna. Detta ställer bl.a. stora krav på samarbetet mellan unionsländerna i flykting- och invandringsfrågorna. Sverige bör medverka till ett så effektivt samarbete som möjligt i

desså frågor. Detta samarbete är, enligt skrivelsen, nära förknippat med gemenskapsarbetet när det gäller området för fri rörlighet för personer. En

1995/96:SfU3y

översyn av fördraget bör enligt regeringen ta hänsyn till detta. Regeringens långsiktiga strävan är att den fria rörligheten skall förverkligas mellan alla EU:s medlemsländer och inte enbart mellan dem som har anslutit sig till Schengensamarbetet. Sverige kommer på konferensen att verka för att samarbetet i huvudsak skall förbli mellanstatligt men samtidigt överväga om inte institutionernas roll kan förstärkas på ett ändamålsenligt sätt. Beträffande asyl- och invandringsfrågor är det regeringens uppfattning att det kan och bör övervägas att föra över lämpliga delar av detta område till gemenskapslagstiftningen. Därigenom skulle bättre förutsättningar skapas för förverkligandet av den fria rörligheten för personer. Enligt regeringen bör detta också bidra till att lättare finna lösningar för en mer rättvis ansvarsfördelning mellan EU:s medlemsstater.

Samarbetet i rättsliga och inrikes frågor regleras i bl.a. Maastrichtfördragets avdelning VI art. K.1–K.9. I art. K.1 anges ett antal frågor, bl.a. om asyl, regler för människors passage av medlemsstaternas yttre gränser och för kontrollförfarande i samband med detta, invandringspolitiken och politiken gentemot medborgare i tredje land vad avser dessas inresa och rörlighet inom medlemsstaternas territorier, villkor för bosättning för medborgare i tredje land på medlemsstaternas territorier, inklusive villkoren för familjers återförening och tillträde till arbetsmarknaden samt åtgärder mot tredje lands medborgares olagliga invandring, bosättning och arbete inom medlemsstaternas territorium. Enligt art. K.2 skall de nämnda frågorna behandlas med beaktande av Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna och konventionen om flyktingars rättsliga ställning, liksom det skydd som medlemsstaterna ger personer som förföljs av politiska skäl.

Sverige har vidare i anslutningsfördraget accepterat att ansluta sig till den s.k. Dublinkonventionen eller första asyllandskonventionen. Konventionen har till syfte att identifiera vilket av medlemsländerna som i sak skall pröva en asylansökan. Genom bestämmelserna vill man komma till rätta med att personer söker asyl i flera länder samtidigt och att asylsökande inte får sin ansökan prövad i något land. Dublinkonventionen förutsätter ingen harmonisering av nationella asylregler. Varje medlemsland har dessutom rätt att pröva en asylansökan även om ansvaret för prövningen enligt konventionen åligger en annan medlemsstat. Av konventionen framgår att ett informationsutbyte mellan medlemsländerna förutsätts vid tillämpningen av den. Sverige tillämpar redan i dag första asyllandsprincipen. Den rättsliga regleringen härför återfinns i 3 kap. 4 § andra stycket punkt 4 utlänningslagen (1989:529). En viss skillnad mellan utlänningslagen och Dublinkonventionen föreligger i det att utlänningslagen föreskriver att en asylsökande skall ha vistats i det första asyllandet. Någon motsvarighet till detta finns inte uttalad i Dublinkonventionen.

Samarbetet kring asyl- och migrationsrättsliga frågor har också lett fram till att konventionstexter till den yttre gränskontrollkonventionen föreligger i utkast. Vidare är konventionstexter under utarbetande vad gäller ett europeiskt informationsprogram (EIS). Yttre gränskontrollkonventionen förutsätter

att de anslutna länderna i princip håller en enhetlig kontrollnivå utefter hela den yttre gränsen. Den syftar till att slå fast gemensamma principer för det praktiska genomförandet av yttre gränskontroller, t.ex. villkor som en resande skall uppfylla för att tillåtas inresa på medlemsländernas område, bestämmelser om transportörers ansvar, frågor om avlägsnande, platser för gränsövergång, gränskontroller av pass och bagage etc.

Regler om svensk kontroll i samband med in- och utresa finns i 5 kap. utlänningslagen, bl.a. regler om kroppsvisitering och undersökning av bagage m.m. Vidare finns regler om transportörers kostnadsansvar i 9 kap. samma lag.

Åtgärder under avdelning VI i Maastrichtfördraget har endast folkrättslig status. Samarbetet omfattas inte av EG-rätten och dess principer. Om alla medlemsstater är överens kan emellertid art. 100c i Romfördraget tillämpas på de ovan nämnda samarbetsområdena. Denna artikel har gjorts tillämplig på visumfrågor och rådet skall på förslag av kommissionen och efter samråd med Europaparlamentet med kvalificerad majoritet (2/3) fastställa för vilka medborgare som visumtvång skall gälla vid passage av medlemsstaternas yttre gränser.

I ett antal motionsyrkanden tas upp frågor som berör socialförsäkringsutskottets beredningsområde i ovan berört hänseende. I huvudsak tar dessa yrkanden sikte på frågor om hur asyl- och invandringspolitiken skall hanteras inom ramen för det europeiska samarbetet samt gränskontrollproblematiken.

I motion U23 (delvis) av Carl Bildt m.fl. (m) anförs att en samordnad flyktingpolitik för att effektivisera mottagandet och fördela bördorna mellan de mottagande länderna måste ges hög prioritet. Motionärerna delar regeringens uppfattning att flykting- och asylfrågor i lämpliga delar borde kunna lyftas in i gemenskapsrätten i enlighet med första pelarens beslutsregler. Motionärerna begär ett tillkännagivande om det anförda.

Alf Svensson m.fl. (kds) begär i motion U21 yrkande 37 (delvis) ett tillkännagivande om att asyl-, viserings-, invandringspolitik- och gränskontrollfrågorna integreras i gemenskapspelaren. Motionärerna framhåller att detta bl.a. innebär att dessa områden placeras under parlamentets politiska kontroll och domstolens juridiska kontroll.

I motion U19 av Lars Leijonborg m.fl. (fp) uppges att det är angeläget att förverkliga unionens mål för bl.a. den fria rörligheten för personer. Detta skulle innebära att frågor som berör asylpolitik och migration gjordes till föremål för överstatligt beslutsfattande. Motionärerna framhåller att när regeringen uttalar att Sverige bör överväga förslag om att överföra lämpliga delar av asyl- och invandringsfrågor är detta en klok synpunkt i frågan. I yrkande 5 (delvis) begärs ett tillkännagivande om vad som anförts.

Olof Johansson m.fl. (c) framhåller i motion U25 att visumfrågor i dag faller under såväl första som tredje pelaren. Detta är enligt motionärerna olyckligt och visumfrågorna bör i sin helhet föras över till den första pelaren. Vidare framhålls i motionen att om den mellanstatliga vägen inte leder till en mer rättvis fördelning av ansvaret för att ge flyktingar en fristad kan det finnas anledning att överväga om inte EU på sikt bör utveckla en gemensam

flykting- och invandringspolitik. Rätten för varje land att slutligen själv avgöra asylärenden i enlighet med nationell lagstiftning skall dock finnas kvar. Motionärerna begär i yrkande 20 (delvis) ett tillkännagivande härom.

I två motioner tas klart ställning mot ett överförande av asyl- och invandringspolitiken till gemenskapspolitiken.

Gudrun Schyman m.fl. (v) uppger i motion U22 att Vänsterpartiet är för ett utökat samarbete på alla de politiska områden som ligger under EU:s rättsliga och inrikes samarbete. Det är dock utökat mellanstatligt samarbete som behövs och inte mer av överstatlighet. Att göra frågorna om asyl- och invandringspolitik överstatliga kan vara ett medel att minska flyktingmottagandet och gå ifrån den humanitära grundinställningen i frågan. I motionen framhålls vidare att Vänsterpartiet är för fri rörlighet för personer som i första hand innebär att man när som helst och hur ofta som helst har rätt att passera gränser utan att begära tillstånd för detta. Detta får dock inte innebära ett avskaffande av de inre gränskontrollerna. I yrkandena 50 (delvis) och 51 begärs tillkännagivanden om det anförda.

I motion U29 av Marianne Samuelsson m.fl. (mp) yrkandena 45 (delvis) och 46 begärs att regeringen under konferensen skall verka för att gränskontrollerna bibehålls och att flykting- och asylpolitiken inte förs över till gemenskapslagstiftningen.

Bengt-Ola Rytting (s) begär i motion U30 yrkande 1 (delvis) ett tillkännagivande om att vetorätten måste finnas kvar när det gäller bl.a. tredje pelaren och asylpolitiken.

Utskottet vill inledningsvis framhålla att Sveriges agerande internationellt är en del av den svenska flyktingpolitiken. Såväl tidigare regeringar som den nuvarande regeringen har lagt stor vikt vid det internationella samarbetet i syfte att verka för en solidarisk ansvarsfördelning och för att stärka flyktingars rättsliga skydd. Sverige har också i olika fora verkat för att Europas länder skall dela på ansvaret för flyktingsituationen till följd av kriget i f.d. Jugoslavien. I yttrandet till utrikesutskottet i samband med behandlingen av propositionen om Sveriges medlemskap i EU (1994/95:SfU4y) utgick socialförsäkringsutskottet från att Sverige kraftfullt kommer att verka för en solidarisk och human flyktingpolitik inom EU enligt de traditioner som Sverige har på området.

Den ökade internationaliseringen ställer stora krav på medlemsländerna vad gäller bl.a. flykting- och invandringspolitik. För att uppnå målet fri rörlighet för personer är det enligt utskottets uppfattning av betydelse att samarbetet mellan medlemsländerna effektiviseras och att såväl den demokratiska som den rättsliga kontrollen får större genomslagskraft och att institutionernas roll tydliggörs. Utskottet delar därför regeringens uppfattning om att lämpliga delar av asyl- och invandringsfrågorna bör kunna överföras till gemenskapskompetens.

Som redogjorts för har art. 100c i Romfördraget gjorts tillämplig på visumfrågor. Vissa viseringsbestämmelser täcks dock inte av nämnda artikel. Det gäller bl.a. villkor för utfärdande av den enhetliga EU-viseringen. Härvidlag pågår ett arbete inom ramen för den yttre gränskontrollkonventionen och

resultatet av detta arbete bör avvaktas.

1995/96:SfU3y

Utskottet anser att syftet med motionerna U19 yrkande 5 (delvis), U21 yrkande 37 (delvis), U23 (delvis) och U25 yrkande 20 (delvis) är tillgodosett med det anförda. Motionerna U22 yrkandena 50 (delvis) och 51, U29 yrkandena 45 (delvis) och 46 samt U30 yrkande 1 (delvis) bör avstyrkas.

Stockholm den 15 februari 1996

På socialförsäkringsutskottets vägnar

Maj-Inger Klingvall

I beslutet har deltagit: Maj-Inger Klingvall (s), Börje Nilsson (s), Margareta Israelsson (s), Maud Björnemalm (s), Margit Gennser (m), Ingrid Skeppstedt (c), Gustaf von Essen (m), Sigge Godin (fp), Lennart Klockare (s), Ulla Hoffmann (v), Sven-Åke Nygårds (s), Ulf Kristersson (m), Ragnhild Pohanka (mp), Rose-Marie Frebran (kds), Ronny Olander (s), Mona Berglund Nilsson (s) och Åke Sundqvist (m).

Avvikande mening

Arbetsdagarnas rättigheter (avsnitt 7.6)

1. Margit Gennser, Gustaf von Essen, Ulf Kristersson och Åke Sundqvist (alla m) anför att den del av utskottets yttrande som börjar med ”Som framgång” och slutar ”bör avstyrkas.” bort ha följande lydelse:

Ett införande av det social protokollet i Romfördraget innebär att medlemsländerna förbinder sig att genomföra viss lagstiftning i form av minimiregler. Vissa europeiska regleringar kan dock leda till betydande välfärdsförluster. Detta innebär enligt utskottets uppfattning skäl för att bl.a. socialpolitik, socialförsäkringar och sociala transfereringar inte skall utgöra gemenskapspolitik. Detta bör med anledning av motion U23 (delvis) ges regeringen till känna.

Samarbete i rättsliga och inrikes frågor (avsnitt 9)

2. Sigge Godin (fp) anser att den del av utskottets yttrande som börjar med ”Den ökade” och slutar med ”bör avstyrkas.” bort ha följande lydelse:

Arbetet inom den s.k. tredje pelaren är mellanstatligt och inte överstatligt till sin karaktär. Samarbetet tenderar därför att utvecklas för långsamt, med många beslutsnivåer och krav på enhällighet.

I Maastrichtfördragets avdelning VI art. K.1 anges ett antal frågor bl.a. om asyl, regler för människors passage av medlemsstaternas yttre gränser och för kontrollförfarande i samband med detta, invandringspolitiken och politiken gentemot medborgare i tredje land vad avser dessas inresa och rörlighet inom medlemsstaternas territorier, villkor för bosättning för medborgare i

tredje land på medlemsstaternas territorier, inkl. villkoren för familjers återförening och tillträde till arbetsmarknaden samt åtgärder mot tredje lands medborgares olagliga invandring, bosättning och arbete inom medlemsstaternas territorium.

Det är enligt utskottets uppfattning angeläget att de nämnda bestämmelserna förs över till första pelaren. Bestämmelserna handlar om att förverkliga unionens mål, särskilt den fria rörligheten för personer. Ett överförande skulle innebära att asyl- och invandringsfrågorna gjordes till föremål för överstatligt beslutsfattande. Det skulle också ha fördelen att de lagar som styr verksamheten skulle underställas Europaparlamentets prövning och att tvister skulle hänskjutas till EG-domstolen för avgörande. Utvecklandet av en gemensam flyktingpolitik inom EU skulle innebära att ansvaret för flyktingströmmarna fördelas mer jämnt mellan Europas stater. Flyktingpolitiken har enligt utskottets uppfattning successivt stramats åt i hela Europa. En samordning av medlemsstaternas minimiansvar är därför nödvändig om åtminstone några länder i praktiken skall kunna bedriva en mer generös flyktingpolitik. De minst generösa länderna bör inte få sätta normen för EU:s gemensamma politik. Detta bör prägla det fortsatta arbetet vad gäller asyl- och invandringsfrågor. Detta bör utskottet med bifall till motion U19 yrkande 5 (delvis) ge regeringen till känna.

3. Ulla Hoffmann (v) anser att den del av utskottets yttrande som börjar med ”Den ökade” och slutar med ”bör avstyrkas.” bort ha följande lydelse:

Enligt utskottets uppfattning innebär avskaffandet av de inre gränskontrollerna fler krav på kompenserande inrikes kontrollinsatser av den omfattningen att de kommer att utgöra ett hot mot den personliga integriteten. Sådana insatser måste motarbetas. Utskottet anser att den fria rörlighetens förverkligande är viktig men att detta inte måste innebära ett avskaffande av de inre gränskontrollerna. Inom Norden t.ex. har det sedan lång tid fungerat mycket bra med passfrihet i kombination med bevarad gränskontroll. Utskottet kan inte se att sådana kontroller skulle vara ett hinder för den fria rörligheten.

Utskottet är vidare för en generös och human syn på asyl- och invandringspolitiken. Att göra dessa frågor till föremål för ett överstatligt beslutsfattande kan vara ett medel att minska flyktingmottagandet och att gå ifrån den humanitära grundinställningen i frågan. Ett överstatligt beslutsfattande minskar Sveriges självständiga beslutanderätt i principiella frågor och i enskilda ärenden. Överstatligheten kan också komma att utnyttjas för att genom hänvisning till EU genomföra försämringar på området utan att riskera att bli utsatt för kritik. De länder inom EU som har en progressiv och human flyktingmottagning bör gå före och påverka andra länder genom att sluta bindande bilaterala och multilaterala överenskommelser som ligger på en hög nivå och som bygger på en human grund. Utskottet anser således att Sverige vid EU:s regeringskonferens bör verka för att de nu behandlade frågorna kvarstår som ett mellanstatligt samarbete. Detta bör med anledning av motion U22 yrkandena 50 (delvis) och 51 ges regeringen till känna.

4. Ragnhild Pohanka (mp) anser att den del av utskottets yttrande som börjar med "Den ökade" och slutar med "bör avstyrkas." bort ha följande lydelse:

1995/96:SfU3y

Utskottet anser att ett slopande av gränskontrollerna innebär en fri rörlighet under hård kontroll genom det omfattande kontrollprogram som avses byggas upp. Utskottet anser därför att gränskontrollerna bör bibehållas. Utskottet anser inte heller att flykting- och invandringspolitiken skall föras över till gemenskapspolitik. Vad utskottet anfört bör med bifall till motion U29 yrkandena 45 (delvis) och 46 ges regeringen till känna.

5. Rose-Marie Frebran (kds) anser att den del av utskottets yttrande som börjar med "Den ökade" och slutar med "bör avstyrkas." bort ha följande lydelse:

Utskottet är övertygat om att asyl-, viserings- och invandringspolitik samt gränskontroller är de delar av det juridiska och inrikespolitiska samarbetet som kräver en harmonisering och en integrering in i gemenskapspelaren. Detta skulle också innebära att dessa områden placerades under parlamentets politiska kontroll och domstolens juridiska kontroll. Det får emellertid inte innebära att medlemsländernas legitima rätt att värna territoriell suveränitet och integritet samt medborgarnas säkerhet hindras. Vad utskottet anfört bör med bifall till motion U21 yrkande 37 (delvis) ges regeringen till känna.

1995/96:SfU3y

Gotab, Stockholm 1996